

REVISTA COPILUL

Dobrogean

AN III, I—No. 9

NOEMBRIE 1935

Revista Copilul Dobrogean

*Apare lunar sub auspiciile Asociației învățătorilor
secția Tulcea și sub conducerea următorului comitet*

D. DOGARU-învățător
Ing. A. POPESCU-profesor
Pictor V. PAVLOV-profesor
IORD. PETRACHE-învățător

REDACTIA
Const. Petrache
revizor școlar
Șc. No. 4 de fete—Tulcea

AD-ȚIA
N. Damienescu
învățător
Str. Sf. împărați 59

Abonamentul :

Annual . . . . . 40 lei

De sprijin . . . . . 80 lei

Ce cuprinde această revistă :

Voevodul Mihai	<i>Georgeta Mazăre</i>
Cartea (poezie)	<i>Mircea Focșă</i>
Minunatele întâmplări ale lui Ionică Gătscurt	<i>D. I. Dogaru</i>
Veniți (poezie)	<i>Ceaslov</i>
Anișoara și fiul de împărat	<i>D. Nițescu</i>
Regina Maria	<i>Panait Alexandru</i>
O călătorie din viața mea	<i>Mateescu Maria</i>
Apel către colegi	<i>Buğa Aurelia</i>
La cules de vie (poezie)	<i>Nicolae Ilie</i>
Pagina veștilor minunate	*
Căinele electric	*
Romeluș (poezie)	<i>Gabriela Chirițescu</i>
Cei trei urși	<i>Angelescu Nic.</i>
Amintiri din vacanța mare	<i>Calcandi Vasile</i>
Jocuri	*
Hai să râdem	*

---

*Gravurile în linoleum sunt executate de D-l Th.
Iacobe fotograf—Tulcea. Desenul de pe copertă de
D-l C. Găvenea directorul școlii din Sarichioi.*

Tip. „CURIERUL TULCEI“

Marele Voevod Mihaiu !

Voevodul Mihaiu de Alba-Iulia este moștenitorul tronului țării noastre ! Tot poporul se bucură că are un prinț atât de deștept și de frumos.

In ziua de 25 Octombrie anul acesta, Prințul moștenitor a împlinit 14 ani.

Cu această ocazie, El s'a bucurat, văzând câtă dragoste I s'a arătat din partea celor ce-L înconjoară.

Voevodul urmează liceul cu încă 11 colegi ai săi —aleși din toate clasele sociale—și trăește în cele mai bune relații de prietenie cu ei.

Dumnezeu să ni-L țină sănătos, ca pe viitor țara noastră să se bucure de un rege tot atât de bun și înțelept cum este și Tatăl Său.

Georgeta Mazăre

Cl. V Sc. No. 4 tete

CARTEA

*De carte nu ne despărțim
Căci ea ne este mana vieții,
Ci din potrivă s'o iubim,
De mici, până la bătrânețe.*

*Căci cel ce de mic o iubește
Și se deprinde cu ea
Știe ce'nseamnă cititul
Și nu o mai poate uita.*

Mircea Focșa

Cursul compl. Pecineaga

Minunatele întâmplări din viața lui Ionică Gâtscurt

de D. I. Dogaru

A fost odată ca niciodată.... A fost un voinic, un gânsac năzdrăvan și un câine credincios.... Prinde-te firule și toarce mai departe, Minunatele întâmplări din viața lui Ionică Gâtscurt!

Poate că l-ai uitat, dragi copilași?! Dar eu nu cred. Un voinic ca Ionică Gâtscurt nu s'a aflat până azi. Despre întâmplările trăite de el, a plecat vestea departe.... departe.... Mai ales copiii s'au interesat foarte mult de el. Ș'apoi cum să nu răstoarne el lumea toată, când avea un tovarăș așa de bun ca Sisi, gânsacul? Unii ne-au întrebat în care Mare sau Ocean se află Insula Fermecată.... că ei au căutat-o pe toate hărțile și.... n'au găsit-o. Asta numai Sisi o putea ști și nici eu nu l-am întrebat. Dar acestea sunt nimicuri, pe lângă toate întâmplările pe cari le-am povestit și pe cari le vom povesti.

.... Toarce firule poveste, că lung drum 'nainte este....

Era într'o seară din toamna aceasta. Stăteam în balconul casei și priveam cum se scuturau frunzele moarte, una câte una. Pe sus treceau —spre miază-zi, cărduri de găște și cocori. Spuneam copiilor mei o poveste, când auzim pe deasupra casei noastre, un fâlfâit greu de aripi. Până să ne dăm seama, s'a și lăsat din slava cerului, în mijlocul curții, un gânsac mare și voinic.

Ne-am uitat mirați unii la alții. Ce căuta gânsacul acesta străin? Nu cumva glonțul vreunui vânător, îl rânise undeva?

Gânsacul ridicase treptele scării:

— Bună seara și bine v'am găsit!....

— Bună seara și bine ai venit!....

Copiii căscură ochii mari uitându-se și la gânsac și la mine.

— Nu mă mai cunoașteți?

— Ba.... par'că, îi răspunsei eu incurcat.

— Eu sunt Sisi, tovarășul lui Ionică Gâtscurt—Viteazul!

— Ei bată-te norocul, Sisi, tu ești? Mai să nu te recunosc
- oznașule....

Copiii au inceput să sară de bucurie.

— Vino mai aproape prietene și stai pe un scaun, că ești frânt de oboseală!

Sisi se apropie de noi. Copiii îi mângâiară penele lucitoare, ca argintul.

Narcis dădu în aripa stângă peste o pană neagră.

— Sisi, de ce porți pana asta neagră în aripă? Ce urât te arată!

Cu adevărat: Sisi avea în aripa stângă o pană neagră. El ne privi cu duioșie pe toți.

În ochisorii lui rotunzi ca două mărgele roșii, sclipiră un șirag de lacrimi.

— A murit Haiduc, tovarășul credincios al lui Ionică Gât-scurt.

— Cum a murit Haiduc? am sărit noi toți.

— Da a murit.... Dar nu așa cum moare orice câine, de boală sau de bătrânețe:

— Haiduc a avut o moarte de adevărat viteaz... Și-a apărut cu credință—până la urmă—stăpânul.

— Sărmanul câine! am spus într'o vorbă, noi toți.

.... Toarce firule poveste că lung drum 'nainte este....

.... De când voinicul nostru Ionică Gât-scurt scăpase Insu-
ia Fermecată din ghiarele Necuratului, totul se schimbasese în bi-
ne. În locul pustiu răsărise o grădină mândră și frumoasă. Era
un colț de raiu, cu adevărat. Toți erau mulțumiți. Luminița Ră-

săritului era cea mai frumoasă zână depe fața pământului. Bunica o iubia ca pe lumina ochilor ei.

Numai Stăpânul Iadului, Intunecatul Sarsailă, jurase moartea tuturor.

Și planul lui drăcesc nu a întârziat să se desfășoare.

... Toarce firule poveste că lung drum 'nainte este.

Am uitat să vă spun că *Luminița Răsăritului* dăduse naștere unui copilăș, căruia îi pusese numele *Zori de Zi*. Când a venit ziua botezului, un slujitor domnesc a pornit să aducă apă de la Izvorul Vieții, aflat într'o peșteră ascunsă într'un colț tainic al insulei. Pe drum sluga a fost întâlnită de o babă bătrână și zbârcită, cu înfățișarea unei vrăjitoare îndrăcite.

— Ce-ai în vas voinicile? îl întrebă baba pe slujitor.

— Apă de la Izvorul Vieții pentru botezul lui *Zori de Zi*, i-a răspuns sluga limbută.

— Ia saltă capacul să mă uit și eu că doar n'o fi foc și pară....

Sluga săltă capacul și baba privi până în fundul vasului de aur. Atunci o aripă de vânt abea simțită aruncă în vas un fir de păr luat din coibul drumului.

Apa din Izvorul Vieții a fost turnată într'un vas mai mare. Tot atunci s'a strecurat nevăzut și firul de păr din coada diavolului.

În sala tronului erau adunați toți curtenii la botez. Printre cei dinții erau *Ionică*, *Luminița Răsăritului*, *Bunica* și *Halduc*. Eu rămăsesem afară să primesc niște mosafiri depărtați. Se făceau pregătiri mari. Toți erau bucuroși și priveau atenți la mâinile Preotului Bătrân, care luase copilășul pentru a-l afunda de trei ori în apa slințită.

Preotul se apropie de vasul pregătit pentru botez. N'apucase, să'l afunde bine, când, ca o furtună am intrat înăuntru. Presimțisem o mare nenorocire.

— „Părinte, oprește-te!”

Preotul se întoarse către mine. Atunci din apa pusă pentru botez se ridică un balaur groaznic, fioros, cu limbi de pară, ce se repezi să înghită pe *Zori de Zi*.

Din firul de păr ieșise balaurul spurcat.

Halduc care era aproape sări repede în gâtul balaurului și se luă la luptă cu el. Toți fugiră îngroziți. Sala rămase goală. Numai Halduc și fiara spurcată se tăvăleau pe jos în gemete

groaznice. Colții câineiui se înlîgeau adînc.

Balaurul căuta să răpună pe Haiduc. Balele lui otrăvitoare îl stropiau pe haine și pe mâini. Lupta era grea, puterile îi slăbeau pe amîndoi.

Atunci intră Ionică Gătscurt cu paloșul său.

—Curaj Haiduc ! strigă voinicul nostru.

Haiduc își adună puterile și se repezi asupra balaurului. Ionică îi dădu câteva lovituri zdravene. Balaurul se prăbuși cu zgomot pe lespedea sălii.

Haiduc tremura slârșit.

—Stăpâne, murmură el... Eu mă duc pe altă lume. Mi-a sunat ceasul...

Trăiți în pace și fiți mulțumiți. Zori de Zi a scăpat. Dumnezeu a avut grije...

— Stăpâne... ai grije de Bunica.

— Ce-i Haiduc ? Ce ai voinicule ?

— Stăpâne smeul m'a răpus!.. Dar mor cu sufletul împacat. ..
Trăiți în pace.. !

Și cele din urmă vorbe se pierdură odată cu fluturarea unui abur ușor.

Sufletul lui Haiduc pornise sus spre tronul luminos unde zălășluește Bunul Dumnezeu...

Intrebați pe d-nii învățători, când nu înțelegeți unele cuvinte !

Veniți !

*Veniți de pretutindeni, copii vă cheamă iarăș,
Acelas glas de clopot, ce v'a strigat ades,
Lăsați de-acuma jocul, al vostru drag tovarăș,
La Școală este munca și rodul de cules.*

*Lui Dumnezeu cel mare și bunul nostru Tată
Să-I ridicăm o rugă din inimă și gând
Să facem viața noastră să fie mai curată,
Din răul vieții noastre, să iasă gândul blând.*

*Atunci cu-a Sa pulere, va crește munca noastră
Și flori de biruință, s'or naște pe cărări,
Veniți, copii la școală, veniți căci munca voastră,
E fericirea toată a scumpei noastre țări.*

Ceaslov

Anișoara și fiul de împărat.

poveste de **D. Nițescu**, Institutator pensionar.

(Urmare din No. 8)

Din aceste lucruri, s'a remarcat, că cele mai bune, mai frumoase și mai fin lucrute, sunt ale unei fete orfane de mamă.

A mai înființat fiul de împărat un azil de copii orfani și săraci, la care a dat poruncă ca în fiecare zi să servească la acest azil câte 12 fete aduse din țară. După trei zile de serviciu aceste fete să fie schimbate de altele, care vor servi și ele tot trei zile și așa mai departe.

Serviciul acestor fete se făcea sub supravegherea doctorilor și a superioarei acestui azil, notându-se cu

ingrijire, priceperea, interesul și dragostea ce punea fiecare fată în îndeplinirea serviciului său.

Și la acest serviciu se dovedi cea mai vrednică, cea mai pricepută și mai cu trageră de inimă tot aceeași orfană.

După aceasta fiul de împărat s'a prefăcut în cerșetor și a umblat din sat în sat și din oraș în oraș, ca să vadă cu ochii lui pulerea de milă și iubirea aproape-lui mări cu seamă a femeilor

și fetelor din împărăția sa. Cea mai duiosă, cea mai miloasă și cea mai cu mai multă dragoste de aproapele a fost tot aceeași orfană.

În fine cea din urmă încercare a fost că fiul împăratului a dat la curtea împărăției o mare serbare populară, la care au luat parte fete cu părinții lor din toată împărăția.

Fetele babei, cum au auzit de această serbare, au început să se pregătească, ca să nu fie nimeni ca ele, căci își ziceau :

„Cum suntem noi de frumoase și bine îmbrăcate, poate cade norocul pe vreuna din noi“.

Ele nu-și dădeau seama că fiul împăratului nu ține numai la frumusețe, ci și la toate calitățile sufletești ale unei fete, pentru a fi soție vrednică a unui fiu de împărat.

Marca sărbătoare s'a dat în luna Mai, luna florilor, când Dumnezeu în marea lui bunătate și iubirea de oameni împodobește firea cu toate frumusețile și podoabele, ca să se bucure și să se veselească toată suflarea.

Fetele babei, gălile, împopoțnate cu ce au avut mai bun și mai frumos, sulemenite ca niște cadre pictate, s'au dus printre cele dintâi la serbare.

Anișoara auzind despre marea serbare a fiului de împărat, ar fi dorit și ea să ia parte, dar n'avea nici de unce, nici rochii, nici încălțăminte și alte multe ce trebuiesc unei fete la o asemenea serbare. Și tot gândindu-se ce să facă, își aduse aminte de mărul de aur și de vârguța de alun și le scoase de unde erau ascunse.

După ce se gândi bine cam ce i-ar trebui, atinse cu vârguța mărul de aur și minune, deodată mărul se deschise și din el eși ca prin farmec o trăsură minunat de frumoasă, cu patru cai albi ca spuma laptelui,

cu hamuri împodobite cu tinte de aur și argint, mânați de un vizitiu numai în fireturi strălucitoare de mătase, având alături de el la dreapta și la stânga doi lachei, îmbrăcați și ei în haine tot așa de strălucitoare, iar în trăsură tot ce mintea omenească a născocit pentru gălirea unei fete, care trebuia să meargă la o petrecere mare împărătească.

Anișoara se găli cum a știut ea mai bine și suindu-se în trăsură a plecat la marea serbare, cu un alai de par'că ar fi fost o prințesă.

Cum a ajuns la curtea împărătească, porțile i s'au deschis și însuși fiul împăratului a primit-o la scara pa-

latului. Și mult se minună fiul împăratului de o asemenea frumusețe, pe care n'o văzuse nici odală și nici n'o mai cunoscuse până atunci.

Anișoara era de o frumusețe fermecătoare. Fața și părul blond. Ochii mari și albaștri ca seninul cerului. O privire și un glas dulce de te fermeca. Și o înfățișare mândră și măreță ca a unei prințese de neam, de par'că s'ar fi născut și crescut numai în palate împărătești.

Fiul împăratului nu mai știa cum s'o primească și cum s'o mulțumească mai bine. Intreaga serbare stălu pe loc, ca să privească la o asemenea frumusețe fără seamă, care semăna ca un inger căzut din cer.

În tot cursul serbării fiul împăratului a jucat numai cu Anișoara.

Dar la sfârșitul serbării, când feciorul împăratului se pregătea să-i anunțe dorința sa, de a o lua în căsătorie, Anișoara se făcu deodată nevăzută. În graba ei însă de a fugi cât mai repede și cât mai nevăzută, își pierdu unul din pantofi. Pantoful rămase în sala de serbare, și fiul împăratului îl luă crezând că după el va găsi pe aceia care-l pierduse și-l fermecase atât de mult cu frumusețea și cu purtările ei atât de alese.

Fiul împăratului luă repede măsuri ca să găsească pe minunata fugară, dând porunci ca toate eșirele curței împărătești să fie închise și păzite și toate încăperile cercetate. Dar în zadar, nici urmă nu găsi. A rămas nădejdea ca s'o găsească după măsura pantofului.

A dat porunci în toate părțile împărăției, ca slăpăna pantofului să se prezinte și să-și primească pantoful. Dar nimeni nu se prezentă.

Sufletul fiului de împărat era cătrănit de durere și gândul său nu era îndreptat de cât către acea ființă, care-l robise cu frumusețea și purtările ei și care credea el că va îndeplini toate calitățile de a-i fi soție și viitoare împărăteasă.

Și pentru a o găsi, a dat serbări în toată țara la care a luat parte. Dar în zadar.

(Va urma)

Copii ! Când auziți o poveste, o legendă sau o ghicitoare care vă place, scrieți-o și trimițiți-o s'o publicăm în revistă. Dece să n'o citească și alții ?

M. S. Regina Maria.

60 de ani dela naștere.

Marti 29 Octombrie, M. S. Regina Maria a implinit 60 de ani de viață. M.S. Regina Maria, este Regina noastră și soția regretatului Rege Ferdinand I. Ea este femeia care caută să facă numai bine pentru neamul românesc, fiind în capul tuturor societăților de binefaceri. De exemplu : Ea este în fruntea societății Crucea Roșie, care ajută pe înfometajii din Basarabia. Ea mai este și în fruntea

Societății Principile Mircea, care îngrijește de orfanți, văduve și copii găsiți pe străzi. Tot ea a mai înființat și câteva sanatorii, unde se îngrijesc tuberculoșii (bolnavii de oftică).

Pentru tuberculoși a înființat și un timbru, care se vinde în ajutorul lor.

M. S. Regina Maria, este și o mare scriitoare. Ea și-a descris viața în trei mari cărți cu titlul „Povestea vieții mele“. În timpul războiului mondial, a îngrijit de răniți. Umbla prin toate spitalele depe câmpul de luptă și cutreera toate saloanele, alinând pe fiecare bolnav, cu o vorbă bună. Toți au numit-o „mama răniților“ !

M. S. Regina Maria are cinci copii și anume :

Carol II Regele nostru, Regina Marioara a Iugoslaviei, fosta Regină a Greciei, Elisabeta, Principele Nicolae și Prințesa Ileana de Habsburg.

Vrednică să ne fie dragostea și respectul pentru această bună Regină.

Trăiască M. S. Regina Maria !

Panait Alexandru

Cl. IV primară No. 1 baieți--Tulcea

Pentru numărul depe Decemb. trimițiți din timp compoziții și poezioare potrivite cu Sărbătorile Crăciunului.

O călătorie din viața mea

—x=x—

Cât de mult doream și eu să merg cu trenul, cu vaporul și să trec prin orașe necunoscute.

Această plăcere mi s'a împlinit acum doi ani, când mămica și tătucu m'au luat cu ei la o mătușe din Oltenia. Cât eram de bucuroasă în ziua plecării! Mereu o întrebam pe mămica: „mămico cât e ceasul”? După ce mai stăteam puțin iar întrebam: Mai este mult până să vină vaporul? Până ce se plictisi mămica și-mi spuse, s'o las în pace. Atunci mă dusei la tătucu și-l tot întrebam.

Dar iată că veni și rândul plecării!. M'am suit repede în vapor, bucuroasă că mă duc la mătușica mea așa de bună. Cum mergea vaporul și eu mă uitam la spuma pe care o făcea apa, văd că vaporul se oprește. Întreb pe tătucu de ce s'a oprit iar el îmi spune că priveliștea din fața mea cu clădiri mari, cu fabrici și cu biserici este portul Galați și că trebuie să ne dăm jos. M'am dat repede jos și mă uitam în toate părțile căci nu-l cunoșteam. După ce ne-am plimbat prin oraș ne-am suit în tren.

M'am așezat lângă fereastră și priveam la câmpiile, casele și podurile care fugiau în urma noastră. Dar iată-ne ajunși la Târgul-Jiu, un oraș foarte liniștit și curat.

Ne-am dat jos și ne-am dus la un hotel, fiindcă eram obosiți după ce schimbaserăm vreo trei trenuri. După ce ne-am odihnit ne-am dus să ne plimbăm, vizitând minunatele grădini și statuia lui Tudor Vladimirescu. Pe urmă am luat o trăsură și ne-am dus la mătușă. Pe drum îmi bătea inima așa de tare și eram așa de emoționată încât nu auziam nimic din ce se vorbea în jurul meu. După puțin am ajuns la mătușă. Când am intrat pe poartă un câine lătra arătându-și colții săi ascuțiți. Mătușă ne primi cu mare bucurie. Câinele tăcu imediat și începu să se gudură pe lângă stăpâna-sa.

Intrați în casă, mă gândeam cât de repede și bine, poți călători în zilele de acum.

Unde-i Tulcea, unde-i Târgul Jiu!

Mateescu Maria
Cl. IV primară—Tulcea

Apel către colegii noștri din orașul și județul Tulcea

Dragi colegi, cred că ați auzit de criza care bântue în Sudul Basarabiei. Deaceia am găsit de cuviință să facem un mic apel, în care să vă rugăm să contribuiți fiecare după puterile voastre cu ceia ce aveți. Strângeți fiecare câte o mică sumă de bani și trimiteți acelor copii care nu au nici ce mânca și care sunt luați dela părinți de către diferite societăți din București. Și ziarul „Universul“ a luat o sută de copii spre a-i hrăni și a-i scoate din iarnă. Cu toate acestea știți cât e de greu, când ești luat dela părinții tăi și dus prin streini? Tot ce se strânge pe la școlile voastre dați-le D-lor profesori, care sunt rugați să le trimită acestor copii fără noroc.

A voastră colegă Buga Aurelia
cl. VI pr. șc. No. 4 f.

Copii ascultați indemnul kolegei voastre.

Noi vom publica în revista numele tuturor copiilor miloși.

Până acuma au adunat: Stamatîn Al. 530 lei, Panait A. 245, Udrea G. 106 Dumitriu C-tin 122, Petruș Virg. 160, Gendov N. 45, toți din cl. IV șc. No. 1 băceți. Faceți cu toții la fel.

La cules de vie

*Zi frumoasă, zi de toamnă
În pomi mere și'n vii poamă
Și ni-s dute din pământ
După rugă, la Cel Prea Sfânt*

*Ce de lume'n deal la vie!
Ce de poamă 'n clădărie
Îoaltă-i strânsă și-adunată
După trudă,... ea răsplată.*

*Și ni-i drag să mergem, noi
Prin butuci cătr'un convoi
Dar nici școala n'o uităm
Avem multe să'nvățăm.*

Neculai Ilie

Cl. III

Com. Reg. Elisabeta

PĂGINA vestilor minunate

Am promis în numărul trecut, că am să vă povestesc cum poate mânca o plantă, peștele, fără să se miște din loc.

Iată cum! Când peștele atinge unul din brațe, toate celelalte se asvârl asupra lui și îi infig niște cârlige în carne. Imediat lasă să se scurgă din sacul acela pântecos al plantei, un conținut veninos care-l adoarme imediat. Așa se explică de ce bietul pește a rămas nemișcat îndată ce a fost atins. Și plantele acestea care se găsesc în Europa, nu sunt atât de veninoase încât să omoare și un om. Sunt însă în mările cu apă caldă, altele, a căror atingere este cât se poate de periculoasă.

Câinele electric.

Este vorba de o invenție foarte ciudată.

Un câine de lemn, care prin ajutorul electricității latră la apropierea hoților.

El stă ascuns în odăi întunecate și cum se apropie cineva cu lumina, de dânsul, începe a latra cu ajutorul unui claxon (semnal de automobile) pe care îl pune în funcțiune curentul electric.

Și când te gândești că acest soi de câine nu cere mâncare!

Cei trei urși.

A fost odată o femeie și un bărbat care se numiau : *Fag* și *Brud*, iar pe fetița lor o chema *Anișoara*. Într'o zi, părinții ei au trimis-o prin pădure, ca să adune uscături pentru foc.

Dar ratăcindu-se se sui într'un copac și văzu o căsuță. Atunci se îndreptă spre ea și când ajunsese acolo, intră în casă. Înăuntru văzu o masă cu trei farfurii de mâncare, una mare, alta mai mică și una mică de tot. Ea mănca din farfuria cea mică, apoi intră în altă odaie, unde găsi trei paturi și se culcă în patul cel mic. Seara veniră stăpânii casei, care erau, un urs, o ursoaică și un ursuleț. Când se așezară la masă, ursulețul văzu

lipsa mâncării, iar când se duse să se culce, în patul lui, găsi o fetiță frumoasă care dormea. Atunci el se duse și-i spuse ursului celui mare, că în patul lui, doarme cineva. Când tatăl văzu pe fetiță, vru s'o mănânce. Ursulețul se rugă de el, să nu facă aceasta și se culcă între mama și tatăl său. A doua zi dimineată, fetița când se sculă, zări pe cei trei urși, se speria, strigă și fugi, dar urșii se deșteptară și ursulețul cel mic o prinse și o aduse înapoi, rugând-o să rămâie la ei și să le facă curățenie și mâncare. Fetița primi și rămase. Chiar în aceiași zi, veni tatăl ei și când vru să împuște pe cei trei urși, fetița se puse în fața lor, ca să-i

apere, zicând că mai bine să tragă în ea, decât în ei. După aceasta, tatăl letei dormi acolo, iar a doua zi, când s'au sculat, urșii i-au povestit că ei sunt niște împărați cu copilul lor, dar din cauza unui blestem, s'au prefăcut în urși și erau sortiți să

trăiască așa, până când un vânător va intra în casa lor și nu-i va omori. Atunci cei trei urși, s'au prefăcut în oameni. După aceasta feciorul de împărat luă în căsătorie pe fata vânătorului și au trăit fericiți mulți ani.

Această poveste ne-a spus-o d-l învățător :
N. Damienescu.

Angelescu Nicolae
cl. III No. 1 b.

Romeluș.

*Intr'o zi aveam o febră
Și cu dureri mari de cap,
Doctoru-mi prescrise îndată
Să stau negreșit în pat.*

*Iar ca hrană el îmi zise :
Numai lapte ai să bei !
De vrei ca să te faci bine,
Lapte mult de tot să cei.*

*Frăților meu Romică,
De patru ani și ceva,
Intr'un colțisor micuțul
Sta cuminte și ascultă !*

*Ce s'a petrecut în capu-i
Mititel de copilaș,
Mi-am închipuit în urmă,
Cât este de drăgălaș !*

*Mămișica mea sârmana
Tot prin casă se învârtea,
Nesțîind ce să mai facă
Durerea de-ami înceta.*

*Și de aceia nu observase
Că Romică a dispărut
Și din casă și din curte,
Chiar de un timp ceva mai mult.*

*Stînd culcat așa de o dată,
Mă pomenesc lângă pat
Cu frățiorul Romică,
Ud, de mult ce-a transpirat.*

*În mînuță avea o sticlă
De lapte alb și curat,
Pe care o cumpăraseră
Din piață, când a alergat !*

*— „Dlagă Gabeluș, îmi zise,—
Eu lapte ți-am cumpărat
Ca să bei, să te faci bine
Să ieși lepede din pat“.*

*— „Uite îți zisei pe masă, sticlă.“ —
Cea plină de doctorii ?
După ce-o s'o termin toată
Abia atunci bine voui fi“.*

*Romeluș atunci îmi zise :
Urtula de pește toată, am băut-o
amândoi
Tot așa și doctolia
O vom împălți între noi.*

Gabriela Chirișescu
cl. IV No. 2 fete

Amintire din vacanța mare.

Cu mult înaintea vacanței, mama îmi tot spunea, că o să mergem anul acesta la Slănicul Moldovei. Eu preferam frumosul Râșnov, dar pentru că sănătatea mamei cerea să mergem la Slănic, ne-am decis pentru Slănic. Am plecat de aici la 20 Iulie cu vaporul „Ismail”, spre Galați și a doua zi pe la ora 9, am luat trenul pentru Târgul-Ocna. Am călătorit 5 ore sub o căldură foarte mare. Mamei îi era cam rău, o durea ca-

pul, iar eu stăteam la fereastră și priveam locuri, pe care le vedeam pentru prima oară. În fine am ajuns în Târgul-Ocna și am luat mașina pentru Slănic.

Slănicul este așezat între două șiruri de munți, și format din niște vile mari și de o stradă lungă de tot, cu vile mai mici și prăvălii, care se numește Satul Nou.

Cele mai mari clădiri sunt: Hotelul Racoviță cu patru suete de camere, Cazinoul, Adiministrația, Inhalatorul și niște vile frumoase cu trei etaje. Are și un parc foarte mare și frumos, unde cânta muzica din Cernăuți dela 8—12 și după a. m. dela 6—10. Noi am închiriat o cameră la o vilă și am început să facem cura de apă, pe care ne-a prescris-o doctorul. Ne sculam dimineața la ora 8 și mergeam la apă. Acolo venea lume multă, toți cu paharele în mână. După masă iar mergeam la ora 5, și după apă, mergeam la parc, stăteam pe o bancă, ascultând muzica și mâncând covrigi foarte gustoși.

La Slănic am stat o lună, dar ne-am plictisit fiindcă ploua mereu, câte 3—4 zile la rând. La întoarcere ne-am oprit la Târgul-Ocna, unde am vizitat salina și castelul unde se vând lucruri foarte frumoase lucrate de condamnați. În salină am intrat cu un vagonet prin întuneric. Înăuntru era instalată lumină electrică și se vedeau mai multe galerii. Când te uiți la înălțimea de sus și adâncimea de jos, nu vedeai decât numai sare și sare, de te cuprindeau fiorii. Când am ieșit afară la lumina soarelui, am crezut cu am ieșit dintr'un mormânt îngrozitor.

Calceand Vasile

Cl. III No. 1 băeți

Portul nostru

Descriere

Orașul Tulcea, în care locuim noi, este port la Dunăre.

El nu este un port prea mare ca Galații, dar are o poziție frumoasă. În port vin tot felul de vapoare cari, aduc vizitatori străini în orașul nostru. Apoi vapoare mari cari, încarcă cereale și alte mărfuri pe care le duc în țări străine prin brațul Sulina, pe Marea Neagră.

Vara, când vin vapoarele, lucrătorii apleacă în toate părțile cu greutate în spate.

De multe ori am făcut călătorii cu vaporul pe Dunăre, până la Galați. Îmi place să văd mașinile vaporului cum funcționează. Dacă iarna este mai geroasă, Dunărea îngheață și în portul nostru nu mai vine nici un vapor. În zilele de sărbătoare forfotesc pe Dunăre multe bărci, cari plimbă oamenii.

Ne pare bine că trăim într'un oraș care este port la Dunăre, pentru că avem priveliștea frumoasă a Dunărel.

Varcovici Silvia

cl. IV prim. No. 1 fete - Tulcea

HAI SĂ RĂDEMI!

— *Hai leneșule du-te la școală! Nu e bine să dormi prea mult dimineața.*

— *Dar de ce nu e bine tată?*

-- *Pentru că somnul te face puturos și leneș*

Cine vrea să ajungă departe în viață, să se scoale dimineață. Oamenii care se scoală mai de vreme, câștigă mai mult în ziua aceea. Iată eu, spre exemplu: eri am plecat mai de dimineață ca de obicei, la serviciu și pe drum am găsit o sută de lei. Am câștigat mai mult ori nu?

— *Da tată, d-ta ai câștigat! Dar acela care s'a sculat înaintea d-tale și care a pierdut suta de lei?*

Gândește-te

și desleugă și tu un joc!

Jocuri in romb

1—de PAPADOPOL LIZETA

Cl. III-a No. 1de fete

Consoană

leşe din foc

Planta
nefolositoare

Armă de luptă

Consoană

2—de TOMORUG MINODORA

Cl. IV No. 4 f.

Consoană

Cu 4 roate

Regele nostru

Bautură alcoolică

Consoană

Jocuri in triunghi

1— de BUGA SILVIA

cl. I liceu

M-tire-România

Fluviu în Europa

Stofă țărănească

Inițiale

Consoană

Jocuri in pătrat

1—de BOGACIEV M. Cl. V-a

Munți (Europa)

Merg tot înapoi

Se coase cu el

Nume de fată

3—de FRANGHETI L. cl. IV

pom

numeral

pasăre

Joc de silabe

1—GHEORGHIU VICTORIA

Cl. IV Șc. No. 3 f.

Nea

o mâncare

răstoarnă

În fiecare căsuță se va pune câte o silabă.

Toate jocurile trebuie să iasă și vertical la fel.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8,
adunați aceste cifre ca să
vă dea 9999.

G. Sandu

Cine n'a putut deslega singur jocurile din No. 8, să caute aci :

No. 1 = iuda, unic, Dinu, acul.

No. 2 = Lut, unu, tun.

No. 3 = Sunt mai multe feluri 8, 12, 9, 5,
de a se deslega acest joc ; iată unul : 15, 11, 6, 2,
7, 10, 3, 14,
4, 1, 16, 13,

No. 4 = b, caș Bacău, Sas, u.

No. 5 = Cu apă se stinge focul, iar cu pietrele se alungă câinii.

Au deslegat jocurile din No. 8 următorii elevi :

5 *Jocuri* : Buga Silvia cl. I sec., Cârnu Virg.—Casimcea, Gheorghiu Victoria 3 fete, Suchirie Suliman compl. 4 f., Pandele Marioara compl. 4 f., Rone Cap. Mateiescu 1 ff, Papadopol Lizeta 1 f., Tiron Ecat. și Radu Marieta 4 fete.

4 *Jocuri* : Iordachescu Elena—Princip. Nicolae, Ion Grigore liceul Ismail, Nicolae Ilie—Reg. Elisabeta, Păncescu Sofia 3 f., Barabanciu Paraschiua 4 f., Lungu Paulina, Simionof Ioana, Bogaciev Maria, Buga Ștefana, Sandu Aneta, Mazăre Georgeta, toate dela cursul compl. șc. No. 4 fete, Colimecicof Nad., Singirliu Mimi dela șc. No. 2 fete. Zaharia Savastița și Tomorug Minodora șc. No. 4 fete.

3 *Jocuri* : Aurica Botof, Cencof Ștefca, Georgeta Șopof, Laura Munteanu toate dela No. 2 f. Barasch Fani 4 f., Morof Ionel 1 b. Angelescu Nic. 1 b. Eug. Dumitriu a deslegat 6 jocuri din rev. No. 7.

Vă amintim mereu : nu uitați să trimiteți deslegările până la 20 ale fiecărei luni.

D-lor Invățători ! Copii !

Se apropie sărbătorile Crăciunului și „Copilul Dobrogean“ se pregătește să vă aducă noutăți.

Iată câteva subiecte : O amintire ; obiceiurile de sărbători din satul meu ; De vorbă cu Moș Crăciun ! ; Ce ași vrea să-l întreb ps Moș Drăciun ? Ce cred eu ? Moș crăciun este cu ade-vărat, sau copiii l'au născocit ? ș. a.

Grăbiți-vă și trimiteți cel mai târziu până la 10 Decembrie compozițiile.

Cine primește revista și nu o restituie, este abonatul nostru. Să trimită așadar imediat 40 de lei pe adresa D-lui N. Damienescu—strada Sf. Impărați No. 59.

O vorbă bună pentru fiecare :

Sargantiny — Mulțumim pentru frumoasa apreciere pe care o faceți revistei noastre. Dacă sunteți publicist, vă dați seama de munca pe care trebuie s'o depunem pentru tipărirea ei. „Ionică Cojochiță” este bine venit și vă dorim și mai departe colaborator. Va apare pe Decembrie !

O amintire din copilărie ! N'o putem publica. Cine ești d-ta care scrii, de nu te-ai încălit ?

Mircea — „Satul meu natal”, va apare curând ! Trebuie să dăm rând... ca la moară și altora.

E. Iord. Princip. Nic. — Dece nu s'a publicat ? Pentru că au sosit după ce tipărisem revista. Până la 20 noi trebuie să avem răspunsurile la redacție.

Dumitru Alexandrina. Nu cred în poezia făcută de tine draga mea. Știi dece ? Pentru că „Răsăritul” mi se pare că-i furată de undeva dintr'o carte, iar a doua se termină cu o pretențiune prea mare pentru o elevă de clasa IV primară.

Calimicov Nadejda — Poezia aceasta este scrisă de poetul Gh. Coșbuc ! Dar e mai mare, dece trimiți numai atât ?

Sevastita Zaharia — Im pare rău că nu putem publica jocul tău. E așa de cunoscut !! Nu găsești altceva ?

Minodora — Pentru că revista e tipărită la Tulcea dece nu scrie ceva despre Tulcea ? Ai monumentul, carierile de piatră, grădina publică cu statuia lui Harret ș. a. !

Dolna — „Povestea oamenilor cocoșați” o publicăm în numărul viitor. Până atunci revista C. D. te roagă ca pe o prietenă bună ce i-ai rămas să o recomanzi și la colegile de acolo ; D-na și colegile tale de aici te doresc mult !

Elevilor : Panait Alexandru, Adrian Sotirescu, Economu, Spigler și Udrea : Nu pot publica compozițiile voastre : sunt prea lipsite de variație ! Aceleași și aceleași nume proprii dela izvorul Dunărei până la Mare.

Ion R. Grlgore — Ismail. Când ne trimiteți răspunsurile, scrie pe o c. p. nu mai cheltui cu mărcile.

Tuturor copiilor cărora nu le putem publica jocurile și compunerile trimise, le cerem răgaz. Totul se va publica pe rând, dacă lucrările sunt bune.

*Fotografați-vă la atelierul
TH. IACOBEL*